

UVOD

U našem svakodnevnom odnosu sa svijetom koji nas okružuje dominira jedna djelatnost, komunikacija. To je zapravo način da artikuliramo svoje misli i da nas ljudi s kojima dolazimo u kontakt razumiju. Iako je komunikacija prisutna i u životinjskom svijetu, jedino za ljudsku možemo sa određenom dozom sigurnosti reći da ima odliku racionalnosti. Jezik kao oruđe komunikacije ima glavnu ulogu u cjelokupnom procesu. Putem jezika izričemo svoj "unutarnji svijet," pripadnost određenom svjetonazoru, religijskom uvjerenju ali također potvrđujemo da smo racionalna bića.

Osim što smo racionalna bića, mi smo također i društvena bića. Uistinu, nitko ne može postati čovjek u punom smislu riječi, ako nije bio odgojen u zajednici sebi sličnih jedinki. Bez podrške i ljubavi drugih ljudi, dijete nikako ne može izrasti u osobu koja posjeduje normalnu psiho - fizičku ravnotežu. Dakle, bez interakcije s drugima naš osobni svijet ostaje siromašan i prazan.

Zbog toga me je kreativna misao Jürgena Habermasa potakla da pročitam njegovo, usudio bih se reći, revolucionarno djelo za područje sociologije ali i međuljudskih odnosa općenito.

Ono što je doista jedinstveno u Habermasovu radu i što je zaista dodatni poticaj za proučavanje njegove misli je činjenica da on uzima u obzir radove mnogih istaknutih sociologa i filozofa, čije misli ugrađuje u svoj rad ali ih također i kritizira.

Naravno, njegovi doprinosi suvremenoj filozofiji i socijalnoj teoriji su od neizmjerne važnosti. Što se najbolje očituje u činjenici da upravo zbog njega kritična teorija uspijeva uspostaviti dijalog s drugim filozofijama i socijalnim teorijama poput teorija sustava i strukturalnog funkcionalizma, analitičke i lingvističke filozofije, te teorijama kognitivnog i moralnog razvoja.

Ne samo da ovaj čovjek nastavlja teorijsku tradiciju svojih učitelja Adorna i Horkheimera, kao najznačajniji i najutjecajniji predstavnik druge generacije Frankfurtske škole, već i čini odmak od klasične kritične teorije.

On je sve te utjecaje izrazio u svojoj Teoriji komunikativnog djelovanja, koja predstavlja temelj ali i okvir socijalnoj teoriji koja doduše nasljeđuje Marxovu, Weberovu i klasičnu kritičnu teoriju, no radi i odmak tj. kritiku svojih prethodnika, te time otvara novo teoretsko područje. U centru svega krije se njegova tvrdnja, koja je potresla socijalnu znanost iz temelja; da je čovjek biće racionalnosti, te da uz određene uvjete može komunicirati sa drugim ljudima. Zapreke koje onemogućuju uporabu razuma i koje sprječavaju komunikaciju mogu se identificirati, razumjeti i smanjiti.

Njegov rad mnogi su pokušali usporediti sa Marxovom paradigmom o proizvodnji i društvenom radu, no očito je da Habermas čini odmak od ovakvog načina razmišljanja, te usvajajući radove istaknutih sociologa gradi novu sociološku paradigmu komunikacijskog djelovanja koje se bavi racionalnošću komunikacije, te zajednicom koja komunicira.

Teorija komunikativnog djelovanja, objavljena u dva dijela, doista je važno djelo, ne samo zato što predstavlja vrhunac njegovog promišljanja, nego zato jer je i postala predmetom mnogih rasprava u akademskim krugovima, a izrečene tvrdnje postale su izvor mnogih promišljanja. Uz mnoga druga djela i ovo djelo je poslužilo kao teorijski temelj za mnogobrojna znanstvena istraživanja društva.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com